

Με αναφορές στην κλιματική αλλαγή και την υγειονομική κρίση το μήνυμα του Οικουμενικού Πατριάρχη για την εορτή της Ινδίκτου

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Στην υγειονομική και περιβαλλοντική κρίση και την ανάγκη να επιδείξουμε πραγματικό ενδιαφέρον για τον πάσχοντα άνθρωπο αναφέρεται στο μήνυμά του για την εορτή της Ινδίκτου, την αρχή δηλαδή του Εκκλησιαστικού Έτους που τιμάται την 1η Σεπτεμβρίου, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Υπενθυμίζεται ότι η ημέρα αυτή έχει καθιερωθεί ως ημέρα προσευχής για το φυσικό περιβάλλον.

«Η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία προβάλλει μετ'έμφάσεως το αδιαίρετον της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος και της φιλανθρώπου μερίμνης διά τον πλησίον», τονίζει, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος και πρόσθεσε: «Τόσον η οικοφιλική συμπεριφορά, όσον και η αναγνώρισις της ιερότητος του ανθρωπίνου προσώπου, είναι «λειτουργία μετά την Λειτουργίαν», ζωτικά διαστάσεις της ευχαριστιακής πραγματώσεως της Εκκλησίας. Η ζωή της Εκκλησίας είναι έμπρακτος σεβασμός της κτίσεως και τόπος και τρόπος του πολιτισμού του προσώπου και της αλληλεγγύης».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ:

Ἡ ἐορτή τῆς Ἰνδίκτου, ἡ ἐπίσημος ἡμέρα προσευχῶν διά τό φυσικόν περιβάλλον, εὕρσκει καί ἐφέτος τήν ἀνθρωπότητα ἀντιμέτωπον μέ ἔντονα καιρικά φαινόμενα λόγω τῆς προϊούσης κλιματικῆς ἀλλαγῆς, καταστροφικᾶς πλημμύρας καί πυρκαϊᾶς εἰς ὅλον τόν πλανήτην, καθῶς καί μέ τήν πανδημίαν τοῦ κορωνοϊοῦ καί τάς κοινωνικάς καί οἰκονομικάς ἐπιπτώσεις τῆς.

Τό γεγονός ὅτι τά περιοριστικά μέτρα εἰς τάς μετακινήσεις καί ἡ ἐπιβολή ὁρίων εἰς τήν βιομηχανικήν παραγωγήν ὠδήγησαν εἰς μείωσιν τῶν ρύπων καί τῆς

έκπομπής αερίων, υπήρξεν ἓν ἐπὶ πλεόν σημαντικόν δίδαγμα περί τῆς ἀλληλουχίας τῶν πάντων ἐν τῷ κόσμῳ καί περί τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως πασῶν τῶν διαστάσεων τῆς ζωῆς. Ἀπεκαλύφθη ἐπίσης ἐκ νέου ὅτι αἱ οἰκολογικαί πρωτοβουλίαί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν προέκτασιν τῆς θεολογίας καί τῆς λειτουργικῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας, συμπορεύονται μέ τάς διαπιστώσεις τῆς ἐπιστήμης καί τήν προτροπήν ἐκ μέρους τῶν εἰδημόνων πρὸς πολὺπλευρον κινητοποίησιν διὰ τήν προστασίαν τῆς ἀκεραιότητος τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

Προσευχόμεθα διὰ τήν ταχεῖαν ὑπέρβασιν τῶν συνεπειῶν τῆς ὑγειονομικῆς κρίσεως καί διὰ τόν ἄνωθεν φωτισμόν τῶν κυβερνήσεων παγκοσμίως, ὥστε νά μή ἐπιστρέψουν ἢ νά ἐπιμείνουν εἰς τόν οἰκονομισμόν, εἰς ἐκείνας τάς ἀρχάς ὀργανώσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, τῆς παραγωγῆς καί τῆς καταναλώσεως καί τῆς ἐξαντλητικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν φυσικῶν πόρων, αἱ ὁποῖαι ἴσχυον πρό τῆς πανδημίας. Εἰλικρινῆς εὐχή τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος εἶναι καί ὁ τερματισμός τῆς διαδόσεως ψευδοεπιστημονικῶν ἀπόψεων περί δῆθεν ἐπικινδυνότητος τῶν ἐμβολίων κατὰ τοῦ κορωνοϊοῦ Covid-19, τῆς κατασυκοφαντήσεως τῶν εἰδικῶν καί τῆς ἀνερματίστου ὑποβαθμίσεως τῆς σοβαρότητος τῆς νόσου. Δυστυχῶς, παρόμοιαι θέσεις διαδίδονται καί ἀναφορικῶς πρὸς τήν κλιματικὴν ἀλλαγὴν, τὰ αἷτια καί τὰ ὀλέθρια ἐπακόλουθά της. Ἡ πραγματικότης εἶναι τελείως διαφορετικὴ, ἐνώπιον δέ αὐτῆς ἀπαιτεῖται ὑπευθυνότης, σύμπραξις, συμπόρευσις καί κοινόν ὄραμα.

Εἶναι ἀδιανόητον νά ἀδρανῶμεν, ἐν ἐπιγνώσει τῶν κοινῶν διὰ τό ἀνθρώπινον γένος μεγάλων συγχρόνων προκλήσεων. Ἡ ἀδιαφορία διὰ τόν πάσχοντα συνάνθρωπον καί διὰ τήν καταστροφὴν τῆς «καλῆς λείαν» δημιουργίας εἶναι προσβολή τοῦ Θεοῦ καί ἀθέτησις τῶν ἐντολῶν του. Ὅπου ὑπάρχει σεβασμός πρὸς τήν κτίσιν καί ἔμπρακτος ἀγάπη πρὸς τόν «ἡγαπημένον τοῦ Θεοῦ» ἄνθρωπον, ἐκεῖ εἶναι παρὼν ὁ Θεός.

Μετά τήν Ἀγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον (Κρήτη 2016), τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, συμφώνως πρὸς τό πνεῦμα καί τάς ἀποφάσεις αὐτῆς, ὥρισε μίαν ἐπίσημον ἐπιτροπὴν ἐκ θεολόγων διὰ τήν κατάρτισιν ἐνός κειμένου περί τῶν κοινωνικῶν συνεπειῶν τῆς πίστεώς μας καί περί τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς καί μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τόν σύγχρονον κόσμον. Εἰς τό κείμενον τοῦτο, τό ὅποῖον ἔχει ἐγκριθῆ πρὸς δημοσίευσιν ὑπὸ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί φέρει τόν τίτλον Ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Τό κοινωνικόν ἥθος ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, σημειοῦνται προσφυῶς τά ἑξῆς: «Ἡ Ἐκκλησία ἐνθαρρύνει τοὺς πιστοὺς νά εἶναι εὐγνώμονες διὰ τὰ εὐρήματα τῶν ἐπιστημῶν καί νά δέχωνται ἀκόμη καί ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα, ἐνδεχομένως, θά τοὺς ὑπεχρέωναν νά ἀναθεωρήσουν τάς ἀντιλήψεις των διὰ τήν ἱστορίαν καί τό πλαίσιον τῆς κοσμικῆς πραγματικότητος. Ἡ ἐπιθυμία δι' ἐπιστημονικὴν γνῶσιν ἀπορρέει ἀπὸ τήν ἰδίαν

πηγήν μέ αὐτήν τοῦ ἡμέρου τῆς πίστεως νά εἰσέλθῃ ἔτι βαθύτερον εἰς τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ». (§ 71).

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία προβάλλει μετ' ἐμφάσεως τό ἀδιαίρετον τῆς προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος καί τῆς φιλανθρώπου μερίμνης διά τόν πλησίον. Τόσον ἡ οἰκοφιλική συμπεριφορά, ὅσον καί ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἱερότητος τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, εἶναι «λειτουργία μετὰ τήν Λειτουργίαν», ζωτικά διαστάσεις τῆς εὐχαριστιακῆς πραγματώσεως τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔμπρακτος σεβασμός τῆς κτίσεως καί τόπος καί τρόπος τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ προσώπου καί τῆς ἀλληλεγγύης.

Τιμιώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα,

Εἰς αὐτήν τήν δύσκολον περίοδον, ἡ ἀνάληψις πρωτοβουλιῶν διά τόν περιο-ρισμόν τῆς πανδημίας ἀποτελεῖ βασικόν ποιμαντικόν καθῆκον διά τήν Ἐκκλησίαν. Κατηγορική ἠθική ἐπιταγή εἶναι ἐπίσης ἡ στήριξις τῆς γενικῆς προσβάσεως εἰς τόν ἐμβολιασμόν κατὰ τοῦ κορωνοϊοῦ, πρωτίστως δέ διά τούς πτωχότερους λαούς, κατὰ τόν Κυριακόν λόγον, «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ. κε', 40). Ὀφείλομεν νά ἀγαπῶμεν ἀλλήλους «καθώς ὁ Χριστός ἠγάπησεν ἡμᾶς» (Ἐφέσ. ε', 2) καί νά ἀναδεικνυώμεθα «ἱερεῖς» τῆς δημιουργίας, φυλάσσοντες καί καλλιεργοῦντες αὐτήν μέ ἐπιμέλειαν καί στοργήν, ἀναφέροντες τό τιμαλφέστατον τοῦτο δῶρον τῆς Θείας Χάριτος μετ' εὐχαριστίας εἰς τόν Κτίστην τῶν ἀπάντων.

Κατακλείοντες, εὐχόμεθα ὀλοθύμως πᾶσιν ὑμῖν εὐλογημένον, ὑγιές καί καλλίκαρπον τό νέον ἐκκλησιαστικόν ἔτος καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς, μεσιτεῖα τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν!

„βκα’ Σεπτεμβρίου α’

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr